

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ ศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา 2 กลุ่ม ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. นักเรียนมัธยมศึกษาเพศชายและหญิง มีพัฒนาการทางจริยธรรมแตกต่างกัน
3. นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูงและระดับต่ำ มีพัฒนาการทางจริยธรรมแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2521 จำนวน 12 โรงเรียน ในภาคกลาง ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 480 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 240 คน เป็นชาย 120 คน หญิง 120 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 240 คน เป็นชาย 120 คน หญิง 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ เพื่อใช้ตัดสินระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. แบบสอบวัดจรรยาวิพากษ์ เคอะ ดีไฟนิง อิชชูส์ เทสต์ (The Defining Issues Test) ที่สร้างโดยเรสต์และคณะ ฉบับภาษาไทย แปลและเรียบเรียงโดยผู้วิจัยและคณะ

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แห่ง ในภาคกลางเป็นกลุ่ม โดยผู้รับการทดสอบฟังคำบรรยายถึงจุดมุ่งหมาย และวิธีการทำแบบสอบจนเข้าใจ ก่อนที่จะลงมือทำ ระยะเวลาที่ใช้สำหรับทำแบบสอบ ประมาณ 1 - 2 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการทางสถิติ เพื่อคำนวณหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. การหาค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
  - 1.1 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทางจริยธรรม จากการทำแบบสอบวัดจรรยาวิพากษ์แต่ละชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5
  - 1.2 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทางจริยธรรมจากการทำแบบสอบวัดจรรยาวิพากษ์แต่ละชั้นของนักเรียนชายและหญิง
  - 1.3 ค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการ

ทางจริยธรรมจากการทำแบบสอบถามวิจัยรายวิพากษ์แต่ละชั้นของนักเรียนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจระดับสูง และระดับต่ำ

1.4 ความสัมพันธ์และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทางจริยธรรมแต่ละชั้นจากการทำแบบสอบถามวิจัยรายวิพากษ์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้น และสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม

2. วิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (Three Way Analysis of Variance) แบบ $2 \times 2 \times 2$ โดยมีระดับชั้น เพศ และสถานภาพทางเศรษฐกิจเป็นตัวแปรอิสระ คะแนนพัฒนาการทางจริยธรรมแต่ละชั้นเป็นตัวแปรตาม

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพัฒนาการทางจริยธรรมชั้นที่พบความแตกต่าง เป็นรายคู่ตามวิธีการของนิวแมน-คูลส์

ผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมัธยมศึกษาชายและหญิง มีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง-ต่ำ มีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้น กับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ในการทำวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตจำกัดในเรื่องกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่นำมาศึกษา ซึ่งควรจะได้มีการทำวิจัยครั้งต่อไป โดยขยายขอบเขตการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรให้กว้างขวางขึ้นเพื่อให้ได้ข้อค้นพบอื่น ๆ ดังเช่น

1. กลุ่มตัวอย่าง กวกรศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมในระดับอายุการศึกษาในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระดับผู้ใหญ่ และเด็กนอกระบบโรงเรียน เป็นต้น
2. ตัวแปรอื่น ๆ ที่น่าจะได้มีการศึกษา เช่น ระดับสติปัญญา ทักษะคิด ศาสนา การเรียนการสอนคววิธีต่าง ๆ และการอบรมเลี้ยงดู เป็นต้น
3. ศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมแบบระยะยาว เพื่อศึกษาองค์ประกอบรูปแบบและขั้นตอนของพัฒนาการทางจริยธรรม